

Kirilla Teréz

SZEMBEN...

A tükörben az arcom, amitől undorodtál.
Ahogy a földkéreg, ha sok eső hull, meglágyul,
úgy mállott szét a kép könnyeimtől.
Ködös foltokban gyűltek az arcok,
akikkel együtt gyűlöltél.

Itt voltak velem mind, nem testben, de lélekben.
Hallgatta szívem gonoszságtok palástolt szavát.
Nem sejtetted, hogy idővel titeket is szétmar,
mint az a hírhedt pásztorkutya,
amely miután megölte a bárányt,
egykedvűen tépte szét a farkasokat is.

Csendes szívem a kötél táncoshoz lett hasonló,
aki úgy járt a földön, mintha küszöbre lépne,
hogy azután egyre szabadabban lebegjen.
Az arcom, aranylós szakadt körvonal,
ott lengett a fekete égen.

Kalligram, 2022/9.